

det betyder jo også, at vi har givet et signal om, at det er et blandt flere egnede, at det altså er egnet, og at vi skal gå ind for det.

Hvis der ellers er nogen konsistens i det her forslag til vedtagelse og man mener det samme, så betyder det også, at regeringen hermed har forpligtet sig til at gå ind for missilskjoldet som et blandt flere egnede redskaber. Ellers giver det ikke nogen mening; så er forslaget til vedtagelse uden noget indhold.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Og så er det hr. Jensby for at svare.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jo, vil jeg gerne sige til hr. Per Stig Møller, at det er jeg helt enig i. Det er netop det, der er kommet ud af det, der er sket i dialogen med USA, siden vi havde debatten sidst, nemlig at man ønsker, at en bredere kreds skal beskyttes af det her system.

Må jeg så i øvrigt sige, også til hr. Søvnald, som jeg ikke nåede at svare tidligere: Hr. Søvnald sad jo, siger han, i Forsvarskommissionen. Jeg vil anbefale hr. Søvnald at gå hjem og læse i bilagsbindet, bilag 41, for der at se, at man i NATO, i Europa, længe har haft studier i gang vedrørende et missilforsvar, fordi man også i NATO har erkendt, at der er en fare for disse masseødelæggelsesvåben. Det er et meget nyttigt bilag at læse, vil jeg gerne sige til hr. Søvnald. Man forstår også bedre de amerikanske tanker, når man har set det bilag.

Hr. Søndergaard stillede mig det spørgsmål, om vi over for amerikanerne skulle sige, at det her er ét af flere egnede midler. Ja, nu står der i forslaget til vedtagelse, at der ikke fra officiel dansk side tages stilling. Jeg mener personligt, at det er et egnet middel – ét blandt mange. Det mener mit parti også. Men vi er helt enige i, som der jo står i forslaget til vedtagelse, at man ikke fra dansk side endnu kan sige noget endeligt om det her, for det ved vi alt for lidt om. Så harmonien er til stede.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Per Stig Møller som ordfører.

Per Stig Møller (KF):

For lidt over 1 år siden havde vi en debat her i salen om raketskjoldet. Dengang sluttede jeg min ordførertale med konklusionen: »Vor indstilling er altså, at ABM-traktaten skal respekte-

res, at vi ønsker enighed mellem USA og Rusland om eventuelle ændringer, og at Grønland skal inddrages, hvis der kommer forslag frem til os, til Danmark, om at acceptere et NMD-system ... men lad os nu se, om forslaget overhovedet kommer.«

Undervejs sagde jeg, at NATO ikke på grund af det nationale missilforsvar må blive opdelt i medlemmer, der ikke har nogen risiko, og medlemmer, som har det, fordi NATO hviler på risiko og byrdedeling.

Man må jo sige, at der åbenbart er blevet lyttet til den tale, så dialogen har altså virket, for siden er der sket det, at præsident Clinton ville give Amerika tid til at overveje nærmere og derfor udskød beslutningen, hvorefter den nye præsident, George W. Bush, igen har sat det på dagsordenen, men sådan, at der ikke længere er tale om et nationalt missilforsvarssystem, som jeg sagde før, men om et missilforsvarssystem.

Desuden har USA's regering lovet at forhandle med Rusland, som har vist sig positiv i dag, ligesom man vil drøfte forslaget med Kina, som har været negativ, og med sine allierede, dvs. NATO og især naturligvis de to lande, der skal være værter for en del af missilforsvaret, nemlig Storbritannien og Danmark.

Den amerikanske regering har altså erkendt, at raketskjoldet ikke bare skal beskytte USA, at verdenssikkerheden skal inddrages, at NATO ikke skal opsplittes, og at ABM-traktaten giver Rusland en særlig stilling i denne sammenhæng.

Derfor kan der komme det ud af planerne, at verden bliver et sikrere sted, fordi slyngel- og terrorraketter opfanges, inden de når andre lande, herunder de europæiske lande. Vi ligger jo pænt i farezonen, hvis f.eks. Irak skulle finde på at angribe andre og samtidig holde os borte fra at blande os i deres strid; ved hjælp af truslen fra deres raketter holdes vi så borte.

Antallet af atomvåben og sprænghoveder vil formentlig også blive væsentligt beskåret, hvis USA og Rusland når til enighed. Kina vil derimod nok sikre sig flere, uanset hvad der sker for dets atomvåbenarsenal. Der synes jeg, udenrigsministeren var inde på nogle væsentlige perspektiver omkring Asien i fremtiden. Kinas atomvåbenarsenal vil blive forøget, og det tager sigte på, hvad der sker i Indien og Pakistan og den asiatiske udvikling. Men Kina vil selvfølgelig i øjeblikket bruge raketskjoldet og Taiwan som sin undskyldning.

Vi kan derfor ikke i dag afvise, at man skal gå videre og kan gå videre med planerne, men vi